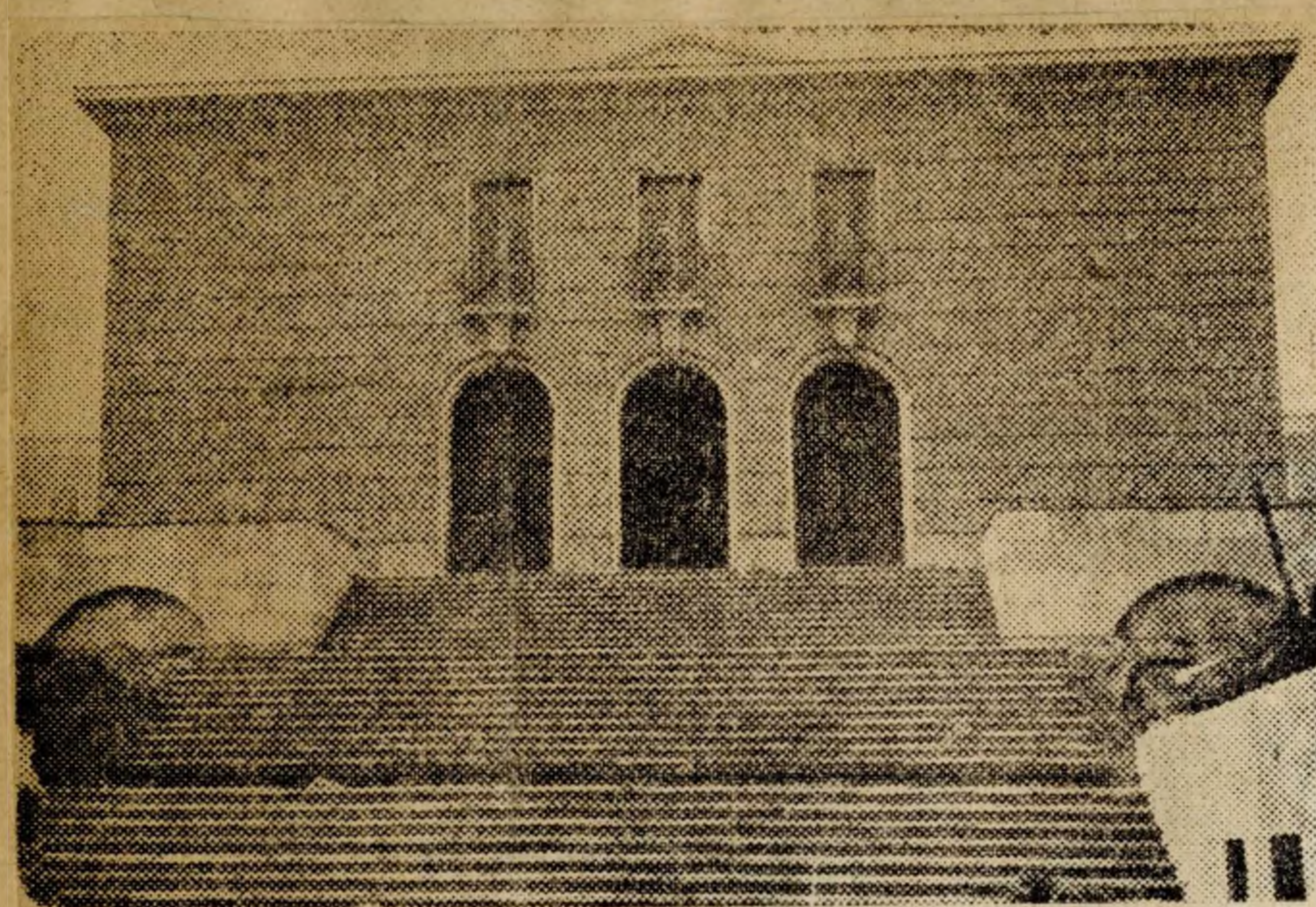

A Szinkron Filmgyár új épületének bejáratí része.

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

301.8

Szerző:

(Kis-Daray)

Cím:

BUDAPEST KULTÚRÁLIS ÉLETE
ÉPÜLETEKBEN,

Forrás:

SZÁMOKBAN, ADATOKBAN

Hely:

Idő:

1953.

Személy:

Helyszám:

(Hely)

Esti Bp.

1953. XI. 30.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Kö2 Derűs téli délutánokon

Jölesik a séta távol a város forgatagától. Minap a Hűvösvölgy felé sétáltunk. A Vörös Hadserg útján modern, szépvonalú, nagy, sárga épületet pillantottunk meg. Impozáns lépcsősor vezet az előreugró díszesebb épületrészhez, hátrább pedig szélesen, kényelmesen nyúlik el a két oldalszárny.

— Ez a Szinkron Filmgyár? — érdeklődtünk az előcsarnok betonját tisztogató fiatalasszonytól.

— Igen, ez az — felelte. — Nézzenek csak körül, nézzék meg a dísztermet... Éreztük, hogy hangjából egy kis büszkeség oszendül ki. Nem csoda, hiszen az Ybl-díjjal kitüntetett mérnökök: Mühlbacher István és Gáboros Lajos munkájának, a szép épületnek sok nézője, csodálója akad. Az építkezés „rendetlensége” mögött már látni lehetett, milyen pompás, új otthonba költözik az új év elején Szinkron Filmgyárunk. Az 1953. év ajándéka ez a gyönyörű épület, a magyar kultúra számára.

Nem is kell messze menni

Az új Szinkron Filmgyártól, csak a Zúgligeti-út elejéig. Ott, a csupasz fák közül új, többemeletes nagy épület téglája

vöröslík. Ideköltözik jövőre a Népművelési Gimnázium, a hozzártartozó kollégiummal együtt. Ebbe az épületbe az ország minden részéből jönnek majd tehetséges fiatalok, kultúrforra-

dalmunk leendő hivatásos harcosai; ezért áldoz népünk hatalmas összeget erre az építkezésre.

Persze nem minden kulturális beruházás ilyen szembeűnő, mint ez a kettő, de a kultúr-otthonok, a színházak, a mozik, a múzeumok és a könyvtárak fejlesztésére fordított összegek sokmilliónyira rúgnak egy év alatt. Csak a negyvenegy budapesti könyvtárfiók bővítésére, korszerűsítésére majdnem félmilliót költöttek, a mozik felújítására több mint másfélmillió jutott, s háromnegyedmilliót fordítottak a budapesti szobrokra, emléktáblákra. Csaknem valamennyi kerületnek van saját kultúrháza, némelyik még szabadtéri színpaddal is büszkélkedhetik. És a színpadok évről évre szebbek, kényelmesebbek, a kultúrházak évről évre barátságosabbak, otthonosabbak lesznek. A XII. kerületiek a város-majori színpadot építgetik nagy gonddal, a XIV. kerületiek a Novibazár-téri színpadot szépítgetik. A nagytétényiek idén nem dicsekedhetnek valami nagyösszegű kultúrházi beruházással, de azért nagyon örülnek a nemrégiben felállított új

cserépkályhának is, amely nagy színháztermüket teszi a szó szoros értelmében melegebbé.

Ha a népművelési minisztérium és a Városi Tanács kimutatásait nézzük, csak szürke rubrikákat, számokat és újra csak számokat látunk. De ezek nem unalmas számok, mert élet, derű, a több szórakozás és művelődés lehetősége rejlik mögöttük. Majdnem 300.000 forintot fordítottak a főváros nyolc zeneiskolájában hangszervásárlásra. Szinte magunk előtt látjuk az új hegedűkön cincogó legkisebb növendékeket, akik közül talán nem is egy ünnepezt művész lesz valamikor. 99.000 forint az Odry Árpád Művészotthon berendezésének bővítésére... Harminc szobát rendeztek be ebből az összegből a nyugalomba vonult színészeknek.

A színházakon ebben az évben nem végeztek a közönség számára feltűnő átalakításokat, beruházásokat — a Zeneakadémia orgonájának korszerűsítése kivételével. Idén inkább a színházak dolgozói gazdagodtak: új öltözőkkel, klubszobákkal, étkezdékkel. De ennek is hasznát látja a közönség, mert a nyugodtabb környezetben végzett művészi munka egyre szí-

lasabbá válik. A Negyedik Békekölcson jegyzésekor ott jártunk a Madách Színházban. Horvai István igazgató akkor elmondta a színház dolgozóinak, hogy az államnak kölcsönadott forintjaik már ebben az évben visszatérnek új öltözők, új fűtőberendezés, étkeзде és klubszoba formájában. Akkor még csak ígéret volt ez. Azóta mind valóra vált.

Néhány adat csupán. Így valósultak meg sorra a tervek, ígéretek fővárosunk kulturális életében. Az 1953-as évről elmondhatjuk, hogy nem volt szűkmarkú, amikor a dolgozók kultúrájára kellett áldozni. Új és megszépült kulturális létesítmények hirdetik ezt mindenfelé, amerre csak járunk Budapestben.

(Kis-Daray)